

Obecní zpravodaj

pro Mukařov, Srbín a Žernovku

www.mukarov.cz

Vydává Obec Mukařov - ročník 2 - číslo 6 (listopad/prosinec 2016)

ZDARMA

Milí čtenáři, přicházíme za vámi o adventu s novinkami z našich obcí. Všechny asi zajímá, jak to dopadne s vodovodem na Žernovku. K tomuto tématu zde naleznete několik příspěvků, včetně dopisů čtenářů.

Určitým zklamáním pro všechny je fakt, že se ani letos nepodařilo schválit nový územní plán, více si o tom můžete přečíst hned na úvodní straně.

Připravili jsme pro vás hodně informací o Vánocích, můžete si přečíst napínavou vánoční povídku, a na straně 7 si pohodlně vyberete, na kterou adventní či vánoční akci se vypravíte. Obecní knihovna se přestěhovala do Příčné ulice do budovy Kulturního a komunitního centra, a tak její původní prostory budou hostit rozsáhlou výstavu betlému, která se podrobně představuje na osmé straně. Rozhovor se šťastným mužem a zpěvákem z leknutí, Jiřím Holoubkem, vás jistě pobaví i potěší.

Máme za sebou dva roky vydávání Obecního zpravodaje, letos jsme jej rozšířili o specializované přílohy na různá témata, nabídli jsme možnost inzerce.

Potěšilo by nás, kdybyste nám dali nějakou zpětnou vazbu, co byste chtěli vědět, o čem být více informovaní, co vám na stránkách Zpravodaje chybí a kde jsou případně jeho slabiny. Budeme rádi, když nám napíšete nejen svoje názory, ale můžete i přispět k jeho tvorbě formou článků, zpráv, dopisů nebo vzpomínek. Tentokrát jsme dostali od vás tři příspěvky, které nám udělaly radost, a můžete si je přečíst na straně 11.

Za redakci Obecního zpravodaje vám všem přeji zdraví, radost, hojnost a lásku, nejen o Vánocích.

Renáta Kiara Vargová
zpravodaj@mukarov.cz

Doufejme v nejlepší, počítejme s nejhorším...

Známý citát Stephena Kinga, doplněný moudrem, že nikdy nic by člověk neměl mít za definitivní, jež jsem si dovolil vypůjčit od známé dvojice Voskovec a Werich, jsem si musel několikrát připomenout v poslední době – a souvisí tak trochu s úvodním článkem v minulém vydání Obecního zpravodaje, který se jmenoval „Nový územní plán těsně před vyhlášením“.

I když totiž ze strany obce byly splněny všechny podmínky a územní plán prošel opakovaným veřejným projednáním a připomínkovým řízením dotčených orgánů, doslova poslední den a v poslední hodině se proti jeho projednané a připomínkované verzi odvolal odbor životního prostředí a vydal nesouhlas se zakreslením jedné, po léta používané, účelové komunikace na rozhraní Srbína a Louňovic, neboť z pohledu životního prostředí se jedná o lesní cestu. Z tohoto důvodu nás tedy čeká opětovné přepracování výkresové dokumentace územního plánu a – co je horší, opětovné veřejné projednání, které znamená prodloužení celého schvalovacího procesu tohoto dokumentu.

Je asi pochopitelné, že u tak důležitého dokumentu, jakým je územní plán, dochází k celé řadě připomínek a úprav. Zastupitelstvo se snažilo vyhovět jak připomínkám ze strany občanů, tak i ze strany nadřízených orgánů státní správy. O to větší překvapení je pak vznik výše popsané situace, kvůli které se opět oddaluje podání žádosti o územní řízení na kanalizaci a čistiřnu odpadních vod.

Horké téma - voda pro Žernovku

Podobným překvapením pro mne bylo, když jsem absolvoval veřejnou schůzi s občany ve věci dostavby vodovodu do Srbína a Žernovky. Na začátku léta se nám podařilo získat dotaci na dostavbu tohoto vodovodu ze Státního fondu životního prostředí, s jedinou podmínkou, že majitelé

nově připojených objektů musí doložit doklad o ekologické likvidaci odpadních vod. Na zmíněné hojně navštívené veřejné schůzi jsem však chvílemi nabýval dojmu, že lidé o vodovod ani nestojí.

A i když tento názor byl spíše menšinový, nakonec se nám do stavebního řízení dokonce jeden občan odvolal, a nyní tak probíhá složitě vyjednávání s Krajským úřadem, zda celý projekt výstavby vodovodu nepadne z důvodu nedodržení termínu pro dokončení stavebního řízení a výběr zhotovitele. Byla by to velká škoda.

Ohlédnutí za krajskými volbami

Ale změňme téma. Původně jsem chtěl psát hlavně o nedávných volbách do krajského zastupitelstva. Chtěl bych totiž poděkovat všem, kdo přišli hlasovat. Důvodem však rozhodně nejsou volební výsledky. Spíše je zajímavé porovnat, jak vysoká je volební účast v jednotlivých typech voleb.

V krajských volbách je pokaždé o dost slabší, a tak, i když v našem regionu výrazně převy-

Pokračování na straně 2

V čísle dále najdete:

Z obecního úřadu

Aktuality ze zastupitelstva a téma voda na Žernovce na str. 2 a 3

Speciál

Vánoce – v historii i současnosti našich obcí na str. 5 až 8

Víte, že...

Důležitá sdělení a kondolence na str. 12

Představujeme zastupitele

Robert Hegyi,
zastupitel za Mukařov-sko

Vážený spoluobčané, na Žernovku jsem se přistěhoval před čtrnácti lety a od té doby se snažím aktivně podílet na životě naší obce. Stal jsem se řádným členem SDH Žernovka a v maximální míře se podílím

na její činnosti, ať už se jedná o hasičské zásahy, nebo pořádání různých soutěží a akcí, jak pro děti, tak pro naše spoluobčany. V současné době mimo jiné působím i jako instruktor výchovně preventivní činnosti v programu Hasík a spolu s Veronikou Löblovou pořádám záchrannářskou akademii v mukařovské škole. Musím konstatovat, že za dobu, co bydlím na Žernovce, se mnohé změnilo a ve většině případů ku prospěchu naší obce. Mimo jiné za zmínku stojí plynofikace obce, dokončení stezky mezi Mukařovem a Žernovkou, vybudování chodníků v části obce nebo i oprava zvoničky.

Myslím si, že všichni chceme naši obec posunout dopředu, a to všemi svými silami. Neměli bychom tedy jimi a svým drahocenným časem plýtvat a ztrácet je zbytečným soupeřením a dohadováním.

Víme, jaké problémy máme se zásobováním občanů pitnou vodou, zejména v letním období, proto mě překvapuje, nezájem některých občanů o řešení tohoto problému.

Všeobecný trvalý nedostatek finančních prostředků na potřebnou realizaci rekonstrukce a vybudování nového vodovodu se nám podařilo vyřešit příslibem finanční dotace a nyní stojíme před problémem, zda o tyto finance nepřijdeme. Získat vlastní zdroje je velmi obtížné a na dotační politiku státu se nelze trvale spoléhat.

Až budete číst tyto řádky, pravděpodobně už bude rozhodnuto, zda nový vodovod bude, či ne.

Věřím, že v nadcházejícím roce, jakož i v letech dalších se nám podaří společně se dohodnout a pracovat na dalších akcích, které povedou ku prospěchu naší obce. Tím myslím nejen Žernovku, ale i Srbín a Mukařov.

Přeji všem krásné poklidné Vánoce a do nového roku především hodně zdraví.

Z jednání Zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce Mukařov (ZO) zasedá jednou měsíčně, zpravidla každé druhé úterý v měsíci. Zápisy ze zasedání jsou uveřejňovány na úřední desce obce Mukařov a na webových stránkách www.mukarov.cz.

Na říjnovém zasedání zastupitelé řešili znovu umístění **stání kontejnerů** na tříděný odpad na rohu Zelené a Sportovní ulice. Zdá se, že se konečně rýsuje řešení – kontejnery budou přemístěny do prostoru za nákupní středisko. O konkrétní podobě kontejnerového stání se dále jedná.

Starosta informoval o **průběhu veřejné schůze** na Žernovce, svolané proto, aby byli občané informováni o nezbytné podmínce k získání dotace na výstavbu vodovodu na Žernovce. Touto podmínkou je doložení způsobu likvidace odpadních vod u každé na vodovod napojené nemovitosti (více na následující straně). Na schůzi se řešil i další osud užitkového vodovodu v případě, že se podaří na Žernovce vybudovat přivaděč ze Želivky. Vodovod bude zachován, pokud bude trvat zájem o využívání a placení nákladů na provoz.

Zastupitelé řešili i **další postup související s neochotou Svojetic podepsat smlouvu o spolufinancování stavby nové školní budovy** a z ní plynoucí výpovědi smlouvy o spádovosti ze strany Mukařova. Mukařov je připraven dostát závazkům z vypovídané smlouvy a vyplatit Svojeticím jejich podíl na dřívější kontejnerové přístavbě. Na druhé straně ale trvá na úhradě příspěvku na provoz a investice do školy za svojetické žáky, kteří navštěvují školu v Mukařově.

Zastupitelé stanovili konečný **termín, do kdy bude obec hradit vodoměrné sestavy** na nových přípojkách na vodovod v Srbíně, a to na 30. 6. 2017. Poté již ponese všechny náklady vlastníci nově připojovaných nemovitostí.

Diskutovalo se také o změnách ve **stanovení podílů obcí ve svazku Region Jih**, s nimiž souvisí jak finanční spoluúčast Mukařova, tak i

množství v budoucnu odebírané vody ze společného vodovodu. Podíly jsou odvozovány od předpokládaného budoucího maximálního počtu napojených domácností.

Zastupitelé byli vyzváni k **předkládání návrhů na aktivity související s 700. výročím první písemné zmínky o Mukařově**, které obec čeká v roce 2018.

Zastupitelé nepodpořili **záměr přestavby nedokončeného domu v ulici v Průhoně na Žernovce** na bytový dům o šesti bytových jednotkách. Jakékoli další jednání o tomto záměru odložili až na dobu, kdy bude na Žernovce zajištěno dostatečné zásobování pitnou vodou.

Na listopadovém zasedání se opět probírala otázka kontejnerů v Zelené ulici, kde se čeká na zakreslení stání za prodejnu ENAPO.

Zastupitelé byli informováni o **vývoji opravy nové školní budovy**, do níž prolíná zemní vlhkost. Dodavatelská firma dostala lhůtu na opravu do 15. 11., poté bude případná oprava hrazena ze zádržného.

Zastupitelé schválili **darovací smlouvu na hasičské čerpadlo** PPS12 SDH Žernovka a **veřejnoprávní smlouvu na poskytnutí dotace SDH Mukařov na rekonstrukci kotelný v Požárním domě** (290 tisíc korun) a současné snížení příspěvku na provoz SDH Mukařov v roce 2016 (o 78 250 korun).

Zastupitelé byli informováni o organizaci povinných inventur na konci roku včetně rozdělení do inventurních komisí a proškolení jejich členů. Dále si vyslechli **informaci o průběhu kontroly hospodaření obce** provedené pracovníky krajského úřadu a postupu nápravy zjištěných nedostatků. Ve všech případech se jedná o nedostatky formální povahy.

Kateřina Čadilová

Doufejme v nejlepší, počítejme s nejhorším...

Dokončení ze strany 1

šuje celorepublikový průměr, nepřesahuje 50% hranici.

Dovolím si uvést pár čísel tak, jak vyplývají z informací Českého statistického úřadu:

Krajské volby 2016:

volební účast – Mukařov 41 % (ČR 34,5 %).

Volby do parlamentu ČR 2013:

volební účast – Mukařov 69,5 % (ČR 59,5 %).

Volba prezidenta ČR:

volební účast – Mukařov 69 % (ČR cca 60 %)

a pro úplnost ještě **komunální volby 2014:**

Mukařov 57 %.

Rozhodnutí jít nebo nejít k volbám je zcela na občanech. Jak vyplývá z uvedeného přehledu, mukařovští voliči svou účastí průměr o

10 % převyšují. Určitě si tedy není nač stěžovat.

Přesto ale již několik let přemýšlím, zda by ještě vyšší volební účasti pomohlo, kdyby volební místnosti byly blíže občanům. Osobně se domnívám, že ano. Dalším důležitým faktorem je i to, že obce srovnatelné velikosti mají běžně více než jednu volební místnost, zejména s ohledem na počet voličů a hlasů, které pak musí volební komise sečíst. Pro příští rok, kdy se budou konat volby do Parlamentu ČR, tak rozšíření na alespoň dvě volební místnosti není nereálné.

Rudolf Semanský, starosta

Voda na Žernovce ano či ne?

O velké šanci obce Mukařov na získání dotace pro dokončení výstavby vodovodu ze Státního fondu životního prostředí ČR již asi většina občanů slyšela. Částka, kterou je možné v rámci dotace získat, se pohybuje kolem 50 milionů korun a bude za ni možné dokončit rozvody pitné vody do zbývajících částí Srbína a do Žernovky, která se desítky let potýká s nedostatkem vody, zejména v letních měsících.

Domnívám se, že tyto informace jsou občanům, kterých se tato stavba týká, dostatečně známy, stejně jako nepochybují o tom, že všichni vědí, že k získání dotace je třeba splnit jednu důležitou podmínku. Tou podmínkou je doložení dokladu o ekologické likvidaci odpadních vod u těch objektů, pro které je přípojka vody projektována. Jedná se přibližně o 170 nemovitostí.

Bez dokladů to nepůjde

Uvedené doklady (kopie účtu od vývozce jímek, kopie rozhodnutí o domovní čistírně odpadních vod, kopie faktury provozovatele ČOV, čestné prohlášení o ekologické likvidaci odpadních vod) musí obec zaslat na Státní fond životního prostředí nejpozději do konce listopadu, v opačném případě dotace nebude poskytnuta a obec o možnost vybudování vodovodu definitivně přijde na dobu několika let.

Veřejná schůze, kde byli o této skutečnosti občané informováni, proběhla v září a je pro nás nemilým překvapením, že začátkem listopadu evidujeme pouze cca 40 dodaných dokladů, tedy pouhou čtvrtinu!!! Znamená to, že dotace obci Mukařov

Vodárna – užitková voda pro Horku

ve výši cca 50 mil. Kč je ohrožena, neboť v případě, že dokladů nebudeme schopni dodat alespoň 90 %, tedy od cca 155 nemovitostí, Státní fond vyhodnotí počet přípojek jako nízký, a tím pádem pro poskytnutí dotace neekonomický. Je velká škoda, že naše snaha o získání dotace a zajištění tolik potřebné pitné vody se zatím setkává s lhostejností více než poloviny občanů.

Limity současného řešení

Je pravda, že stávající vodovod v obci Žernovka zatím plní svou funkci a obci se jeví daří s určitým úsilím provozovat, přestože je veden pouze jako užitkový a nevztahují

Vodárna – užitková voda pro Zájezdů

se na něj podmínky provozu dle Zákona o vodovodech a kanalizacích. Tedy ani povinnost v případě poruchy nebo nedostatku vody zajistit provoz do několika hodin nebo zajistit náhradní zdroj vody.

Voda a výstavba

Setkávám se také s názorem, že přivedením vody do Žernovky se spustí masivní výstavba v této obci a tato obava je jedním z důvodů, proč o vodovod není zájem. Zde je třeba uvést, že výstavba je možná jen na pozemcích k tomu určených územním plánem. A je vhodné připomenout, že stavební pozemky byly do územního plánu navrženy už ve volebním období 2002–2006, tedy v době, kdy nadpoloviční většinu v zastupitelstvu tvořilo tehdejší sdružení Pro Žernovku.

Závěrem si dovoluji znovu, stejně jako na veřejné schůzi, požádat o zprávu od těch občanů, kteří vodovodní přípojku nechtějí, abychom projekt případně zredukovali. I když, jak již bylo uvedeno, smysl to má pouze na hranici 90 %. Rozhodně nechceme vodovod občanům vnucovat proti jejich vůli, ovšem stejně tak nechápu, že je málokdo ochoten pro tuto věc udělat alespoň to málo, jako je dodání potřebného dokladu. A čas neúprosně běží. Pokud se nepodaří zmíněné doklady v potřebném množství získat, nezbyvá, než celý projekt odložit na neurčito.

*Rudolf Semanský, starosta obce
foto: Renáta Kiara Vargová*

Vrty napájející vodovod užitkovou vodou

Další příspěvky k tématu vodovod na Žernovce najdete v rubrice Názory čtenářů na straně 11.

Slovem i obrazem z naší obce

Podzim v MŠ Mukařov

Adaptační měsíc září uběhl jako voda a děti úspěšně přivykly novému prostředí v naší školce.

Příjemné podzimní počasí nám umožňuje být stále venku, užívat si školkové zahrady i vycházky do lesa. Činnost také zahájily zájmové kroužky, letos rodiče projeví největší zájem o angličtinu a keramiku.

V říjnu proběhla venkovní výstava přírodnin a výrobků z nich, do které se zapojily všechny třídy i rodiče se svými dětmi a obohatili nám tak výstavu o krásná a nápaditá díla. Tímto všem rodičům velice děkujeme. Výstava nám zdobila prostor školky celý měsíc.

Také k nám přijelo Duhové divadlo s pohádkou „O pejskovi a kočičce“ a divadlo Kůzle s pohádkou „Potrestaná lakota“. Pohádka byla nejen velmi pěkná, ale také poučná.

Začátek listopadu byl ve znamení „hallo-weenského karnevalu“, na který se děti už moc těšily. Sešlo se velké množství různých strašidelných a pohádkových postavíček, které tančily a kouzily celé dopoledne. Rádi bychom poděkovali všem maminkám, které nám na karneval donesly spoustu dobrot a laskominek. Dále připravujeme tradiční výstavu výtvarných prací dětí, kterou pořádáme minimálně dvakrát do roka. Obrázky pak těší nejen maminky, ale i všechny návštěvníky naší školky.

Další akce, které nás čekají: Barevné dny – projekt ŠVP, fotografování jednotlivců v MŠ, divadlo „O Sněhurce“.

Zvláštní poděkování patří Obchodnímu domu FLIP, který přispěl naší školce finančním darem, a také rodičům dětí ze třídy Myšek, kteří zorganizovali nákup, dovoz i instalaci nové LCD televize do třídy.

Mgr. Helena Müllerová

Vítání nových občánků

Podzimní vítání občánků jsme uspořádali ve sváteční den 17. listopadu v prostorách Základní školy Mukařov. Ze třinácti pozvaných přišlo deset dětí s rodiči, příbuznými a přáteli. Po přivítání k přítomným promluvil

starosta obce Rudolf Semanský. Následovalo pásmo básní a písní s doprovodem klavíru, které se žákyněmi školy sevcivila učitelka Zuzana Kadeřábková. Pak přišlo na řadu vlastní vítání, při kterém se rodiče podepisovali do kroniky obcí. Od starosty a členů Výboru pro kulturní a sociální věci obdrželi rodiče blahopřání, pamětní list a stříbrnou pamětní minci. Maminky navíc dostaly kytičku.

Děkujeme vedení školy za zpřístupnění prostor i technickou podporu, Miloši Horákovi za pořízení krásných fotografií, dívkám i jejich učitelce za umělecký zážitek a všem přítomným za to, že si udělali čas, přišli a pomohli vytvořit příjemnou atmosféru při oficiálním přivítání nových obyvatel Mukařova, Srbína a Žernovky.

*Petra Batók, Kulturní a sociální výbor
foto: Miloš Horák*

Aktuálně od hasičů

V tomto krátkém článku se pokusím stručně shrnout vše podstatné, co se událo u hasičů v Mukařově od vydání posledního čísla Obecního zpravodaje. Ve všech oblastech, kterým se celoročně věnujeme, nebylo o aktivity nouze.

Družstva mladých hasičů a jednotlivci dorostu se zúčastnili podzimního kola celoroční soutěže Plamen v Křížkovém Újezdci. Zásahová jednotka mimo pravidelná setkání na údržbu techniky a odbornou přípravu vyjžděla k několika událostem.

- 13. září – požár administrativní budovy nemocnice v Říčanech,
- 14. září – požár skladu textilních výrobků a polotovarů v Říčanech,
- 15. září – požár lesa v Louňovicích,
- 23. září – námětové cvičení – požár školy v Říčanech.

V požárním domě probíhaly práce spojené se stavebními úpravami kotelny a vlastní rekonstrukce vytápění a ohřevu vody. Zde bych chtěl ještě jednou poděkovat Obci Mukařov za finanční příspěvek na tuto akci, bez kterého bychom nebyli schopni tak náročnou rekonstrukci realizovat. Milým dárkem bylo benefiční divadelní představení, které nám věnoval spolek Dipona k 85. výročí založení sboru. Představení se

se 1. října v Louňovicích. Děkujeme Diponě za hezký zážitek.

V nadcházejícím období nás čekají každoroční inventury, příprava požárního domu a techniky na zimní období, výjezdní školení zásahové jednotky a další administrativa před koncem roku 2016.

Michal Pokorný, starosta SDH Mukařov

Dýně a lampiony

Srbínské dýňovány má už svou tradici, a tak – ač počasí letos hrozilo zimou i deštěm, v neděli 23. října se u hřiště na Srbíně sešly rodiny s dětmi a vrhly se do práce. Dýní všech velikostí byl dostatek, do dlabání a vykrajování se zapojili malí i velcí. Chlad zaháněli vynikající dýňovou polévkou a horkými nápoji, komu to nestačilo, zahřál se při opékání buřtů u ohýnku.

Zábavu podpořili i poníci ze Žernovky, kteří zdarma vozili všechny zájemce, a jako prémii jsme viděli i ukázkou koňské drezury.

Za přípravu moc děkujeme Daně Gaždové ze spolku Pro Srbín a za aktivní účast všem, kdo se nezalekli zimy a přišli se pobavit se sousedy. Z příjemného odpoledne si navíc odnesli originální výzdobu svých zápraží.

Mukařovský lampiónák – průvod ozářený místy jen barevnými lampiónky, který pořádá Mukařovsko ve spolupráci s Obcí Mukařov, přilákal i podesáté mnoho dětí i rodičů.

Na cestu do tmy dostaly děti (kterých jsme napočítali přes 300), ovoce se sponzorským příspěvkem firmy Budský, a protože byla opravdu zima, vhod přišel i teplý čaj a vynikající doma dělaný svačák z kuchyně Petry Houdkové, kterou zejména maminky znají jako koordinátorku Mateřského centra. Program uzavřel tradiční ohňostroj.

Kateřina Čadilová, Mukařovsko

Písemné i obrazové vzpomínky našich kronikářů

Přinášíme vám záznamy z kroniky, které se týkaly Vánoc, zimního počasí a pranostik. Z doby, kdy byl kronikářem František Sýkora, pocházejí i barevné ilustrace

Klíčky radosti

Netrpělivá dychtivost, s jakou děti počítají dny a očekávají příchod vánočních svátků, zmocňuje se podmanivě i dospělých, a nutí je vzpomínat na vlastní dětství.

Děti ve svých snech rozmlouvají s vytoženými hračkami, pátravě sledují tajuplná počínání rodičů, snaží se odhadnout obsah balíčků objevivších se v domácnostech a pokoušejí se najít jejich skryše, třebaže nemají odvahu ošidit se o překvapení a tím se jejich nejistota a očekávání zvyšují.

Nebývali jsme jiní, změnilo se snad jen množství, pestrost a druh hraček. Dnes rodiče hračky ponejvíce kupují a pociťují nanejvýš rozpaky, kterou koupit. Ať už jsou ze dřeva, z kovu nebo z křehkých hmot, zpodobňují svět, který bude teprve prozkoumáván a uchován do paměti.

Vždycky v tomto čase si představují ruce těch neznámých tvůrců, kteří vdechli hračkám podmanivé kouzlo, pohyb a poučnou účelnost. Jakými klíčky otevírali truhlu své fantazie a dovednosti?

Nahlédneme-li do kterékoliv domácnosti, uvidíme děti ne s jednou, ale s několika hračkami, často všelijak zdeformovanými nebo pochroumanými. Na kterémkoliv pískovišti můžeme najít trosky vláček, odhozené kyblíčky, bezruké panenky, jejichž kouzlo vyprchalo a příliš rychle zevšedněly.

Neměli bychom spoléhat jenom na radost z obdarování, ale přispívat i k obnově vztahu k hračkám, které budou zárodky vztahů k jiným věcem, k výsledkům lidské práce.

18. 12. 1978 zapsal kronikář František Sýkora

O jmelí

Nebylo Vánoc, aby maminka neobstarala větvíčku jmelí, a to k přivolání štěstí a radosti pro celý další rok. Jisté je, že pověra zůstává vždycky jen pověrou, ale přimyslíme-li si k ní symboliku, nezkrášíl nám přece jen mnohé chvílky života? Darováním snítky jmelí se totiž rozumí přání všeho nejlepšího a objeví se radost dárce, bude-li se vám opravdu šťastně dařit.

Kouzelné je podarování touto tajemnou

rostlinou, rostoucí po celé Evropě nejčastěji jako parazit na vrbách, borovicích a lípách. Staří Keltové považovali jmelí za posvátnou bylinu srdce. Odtud zřejmě pramení ono líbání se pod jmelím. Mimořádným milovníkem jmelí byl u nás Julius Zeyer.

Kdysi, jako léčivá rostlina, bylo užíváno proti padoucnici, dále na stromy byly zavěšovány keříčky jmelí k zapuzení housenek a z jeho bobulí byl vyráběn lep na ptáky. Jmelí tedy bylo i bylinou užitečnou, nám je však dnes především symbolem nejkrásnějších svátků v roce.

Zpracoval a zapsal v roce 1975 František Sýkora, kronikář

O počasí

Zimy v našem kraji v historii, od meteorologa Josefa Vrány: Dříve byly zimy v průměru tužší. Začínaly v první dekádě listopadu a vyvrcholily v polovině ledna. Koncem ledna a v první dekádě února zima poněkud polevila, ale v polovině března a někdy i v dubnu, se ještě opakovaly návraty zimního počasí. Z období před 200 lety zřejmě pochází i ono známé přísloví „Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem“. Nejkrutější zimy byly pravděpodobně v letech 1775 až 1850.

Poslední den roku 1977, na Silvestra, byl vítr a vichřice. Zato na Nový rok bylo krásně slunečno, což vylákalo řadu občanů do přírody. Den před Vánoci roku 1986 napadl sníh, který ležel až do konce března 1987.

V roce 2004 jsme zažili nejstudenější únor od roku 1929. Mrazivé počasí nás svíralo dva týdny. Nejstudenější ráno bylo 6. 2., kdy na Kvidě naměřili -39,4 stupně Celsia. V Mukařově bylo -21 stupňů.

Novodobé vánoční oslavy

Před deseti lety, na Vánoce 2006, je v kronice zaznamenáno, že se konal třetí ročník vánočního jarmarku na základní škole v Mukařově. V hodinách rodinné výchovy a pracovního vyučování se pečou perníčky, v družině, na keramickém kroužku a ve výtvarném kroužku se vyrábějí dárkové předměty na prodej na vánočním jarmarku.

Zastupitelstvo obce, ve spolupráci s mukařovskými hasiči, vztyčilo v Mukařově na návsi vánoční strom. Ozdobily ho děti z mateřské školky a ze školky.

Zpracovala Renáta Kiara Vargová

Pranostiky z kroniky

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží

Na svatou Barboru, sáně do dvoru

Po svaté Baruši střež nos i uši

Přichází-li zajíc do ohrady, bude zima ještě tužší

Studený prosinec se sněhem dá žito na každé výšině

Jaký je prosinec, takový je příští červen

Svatá Lucie, noci upije a dne nepřidá

Zelené Vánoce, bílé Velikonoce

Vánoce v jeteli, Letnice ve sněhu

Jitřní obloha jasná a čistá, úroda hojná příští rok jistá

O adventu kruté mrazy když panují, zůstává osmnáct neděl studeno

Světlé Vánoce, tmavé stodoly, tmavé Vánoce, světlé stodoly

Vánoční povídka

Ten den se výrazně ochladilo, byl takový ten vlhký, lezavý mráz. Mladík se choulil v přístřešku u hřiště a byl na sebe pěkně naštvaný. Vyběhnul z domova jen v lehké bundičce, a teď nebyl s to se zahřát. Chvilku poskakoval v ztvrdlém blátě, pak se rozhodnul, že zkusí rychlou chůzi, aby se mu trochu rozproudila krev.

Nebyl to moc dobrý nápad. Na procházku vyrazila snad půlka vesnice. Všichni se ve sváteční náladě s trochu nepřítomným výrazem v očích courali směrem ke kostelu nebo zpět, drželi se za ruce, děti pištěly, hnus.

Tyhle Vánoce byly snad vůbec nejhorší v jeho životě. Doma se rodiče pohádali hned ráno, pak se všechno jenom zhoršovalo. Přijeli prarodiče a hned jim doma všechno zkritizovali, výzdobou počínaje a kaprem ve vaně konče. Pak jedna teta, druhá, malí bratranci vtrhli do jeho pokoje a začali ho demolovat. Když se ozval, zaměřila se na něj pozornost všech a nenechali na něm nit suchou. Pěkné svátky klidu a míru. Klid je dnes snad jenom na hřbitově.

Ten nápad ho zaujal, tak se vydal tím směrem. Na kopci to trochu klouzalo a dětem se to moc líbilo, proto výskaly. V kostele se svítilo, jak se začínalo stmívat, vynikly barevné vitráže v oknech a jindy všední pohled nabyl na velebnosti. Bohužel, ani na hřbitově nebyl klid. Svíčky na hrobech svítily a mezi nimi se pohybovalo množství postav. Lidé v bráně se na sebe usmívali a

pouštěli se, ten projev laskavosti ho nějakým způsobem dojal. Ale on chtěl být naštvaný a sám, tak zamířil dál do lesa.

Plný chmurných myšlenek šlapal po cestě a gratuloval si, že aspoň boty si vzal pořádné a teplé. Celkem se zahřál a bylo mu dobře. Ze zatažené oblohy se začaly snášet lehounké vločky, v lese je ale zachytávaly vesměs větve a na něj se jich sneslo jen několik. V povznesené náladě šlapal dál, když ho začali míjet pejskaři. Myslel si, že jsou všichni u požární nádrže, tam byla normálně touhle

dobou úplná promenáda. Ale očividně se spletl. Nechal pěšinku pěšinkou a zašel mezi stromy. Ještě tak aby potkal někoho známého a musel se s ním dát do řeči... Byl rozhodnut zůstat venku tak dlouho, dokud příbuzní neodjedou a rodiče nebudou spát.

Šlapal, ani nevěděl kam. Když se zamotal do plastových obalů z drátů, které tu nějaký zloděj oholil, uvědomil si, že už je tma. Mobil nechal schválně doma, takže si nemohl posvítit na hodinky, ale noc ještě určitě nebyla. Klopýtal přes kořeny, obloha byla zatažená a nebylo skoro nic vidět. Nebál se, že by zabloudil. Zdejší les není hustý a podle směru, kterým se dal, odhadoval, že se vynoří někde u charitního domu nebo u silnice na Žernovku. Vlastně už tam měl dávno být.

Šlapal dál a přece jen mu začínalo být trochu úzko. Les byl tichý, jen občas zaslechl zavýty psa. Musel to být velký pes, nebo že by sem z Brd došel nějaký vlk? Blbnu z hladu, pomyslel si a šel dál. Znovu mu začínala být zima a uvažoval o tom, že by se mohl nenápadně vrátit domů dřív a přečkat tajně někde v teple, dokud dům neztišne. Nevěděl, jak dlouho tu chodí. Začal počítat, kolikrát zvíře zavýlo. Zatím minimálně šestkrát. Asi tomu hafanovi je taky smutno. Uvázaný někde u boudy nebo sám, třeba mu umřel páníček... Šel teď směrem, odkud se zvuk ozýval. To ho přece musí přivést někam do vesnice.

Šlapal už nějakou dobu, když vyšel měsíc. Myslel už jen na teplou postel, ale ten

pohled ho na chvíli uzemnil. Před ním byl malý palouk lemovaný vysokými jehličnany. Na zemi ležely staré stromy porostlé mechem, na kterém se leskly zmrzlé vločky nebo snad kapky rosy. Odkudsi se připlazila při zemi mlha, jen takový obláček. Tohle rozhodně má atmosféru, pomyslel si, když se za stromy něco mihlo. Byl to velký černý stín. A vzápětí se také ozvalo z bezprostřední blízkosti zavýty. V duchu zaklel, nenapadlo ho, že by ten pes mohl být toulavý. Nebo to byl opravdu vlk? Několik metrů od sebe pozoroval obrys zvířete a uvažoval, co dělat. Mohlo by ho napadnout a pokousat?

Najednou pes zakňučel a odběhl. Slyšel ho pak zavýt opět z větší dálky. Mladík se osmělil a vstoupil na palouk. Koukal pod nohy, aby nezakopnul, vtom se zaraženě zastavil. Před ním byla studánka jak z pohádky, jen zamrzlá. Kopnul do ledu, ale ten nepovolil. Začalo mrznout teprve dnes, pomyslel si, to nedává smysl. Zkoušel vrstvu ledu prokopnout znovu, pak vzal do ruky kámen a kleknul si ke studánce. Zblízka viděl, že se kdesi pod ledem něco zlatě zalesklo, znásobil proto svoje úsilí a pokoušel se led rozbít kamenem. Po chvíli si pomyslel, že se chová opravdu směšně a že se mu něco nejspíš zdá.

Zvedal se, když ucítil těsně před sebou pohyb. Když se narovnal, stál tam, obrovský, zuby obnažené. Byl to neobvykle velký pes. Hustá černá srst se mu leskla, stejně jako malé tmavé oči. Tiše vrčel. Mladík ze sebe nemohl vydat ani hlásek, přimrzl na místě a jen sledoval, jak se zvíře přikrčilo, jakoby se chystalo ke skoku. Ten mě klidně zardousí, blesklo mu ještě hlavou.

Pes však všeho nechal, jako prve zakňučel a odběhnul na druhý konec paseky, kde stála světlá postava. Mladík ji chtěl oslovit, rád by se dal do běhu, hledal klacek, cokoli, ale nemohl se ani pohnout. Člověk, vlastně to byla žena, vykročila směrem k němu. Něco nebylo v pořádku, snad to, že její kroky nevydávaly žádný zvuk. Jak se k němu blížila, zrychlovala krok, až kolem něj prakticky prolétla a zmizela v lese za jeho zády. Zblízka bylo vidět, že místo očí a úst má tmavou skvrnu, na sobě měla něco šedého, vlály za ní světlé vlasy.

Jako omámený se mladý muž otočil a vydal se směrem, kam přelud zmizel. Neslyšel už nic, ani kroky, ani vytí psa. Byl nesmírně unavený. Po pár minutách vyšel z lesa znovu za kostelem, jakoby byl celou dobu poblíž. Došel domů, omluvil se za předchozí prudkou reakci, popřál všem pěkné Vánoce a šel spát. Mohl to být pěkný Štědrý večer, pomyslel si, když slyšel bratrance, jak zpívají u stromečku koledy.

text: Petra Batók, foto: Václav Pospíšil

V ADVENTĚ

Hana Hnilicová

*Je advent – doba čekání
na příchod Spasitele všech.
Připrav srdce – čiň pokání
zvláště v těchto adventních dnech!*

*Předchůdce Páně – svatý Jan
ke změně smýšlení zval lid.
Veliký úkol byl mu dán,
zkřivené cesty napřímít!*

*Adventní čas teď nastal nám...
Setřásej prach – vnes ducha všš
a buduj ve svém srdci chrám,
v němž bude vždy dlít Pán Ježíš!*

*Ať jsou krásné, požehnané
všechny dny, plné čekání
na Hvězdu, jež lidem vzplane!
Do tmy přináší svítání....*

Bohoslužby Mukařov Kostel Nanebevzetí Panny Marie

24. 12. 2016 – Štědrý den – dětská mše svatá 16.00

25. 12. 2016 – Hod boží vánoční 8.00

26. 12. 2016 – sv. Štěpána 8.00

31. 12. 2016 – sv. Silvestra 16.00

1. 1. 2017 – Nový rok 8.00

Tři vánoční otázky

pro P. Konstantina Petra Mikolajka,
O. Praem, faráře říčanské farnosti

Jaká je Vaše nejsilnější vzpomínka na Vánoce v dětství?

Samozřejmě společné chvíle, ať už při přípravě nebo při štědrovečerní večeři, půlnoční mše svatá, radost z dáreků. Krásné vzpomínky na to, jak jsem se těšil.

**Vánoce jsou zvláštními svátky, které slaví věřící i nevěřící. Je to doba, kdy do kostela chodí i lidé, které to celý rok nena-
padne. Máte z toho radost?**

Je to moc pěkné vidět všechny, kteří si najdou čas a přijdou na mši svatou.

Advent by měla být doba rozjímání a tichého usebrání, pro většinu Čechů je to ale čas, kdy se hroutí a nestíhají. Jednoduchý recept, jak to změnit, asi neexistuje, ale přece, máte nějaký vzkaz pro ty, pro které jsou synonymy Vánoc drahé dárky a prohýbající se stoly?

To je strašně jednoduché – vděčnost. Pokud si člověk uvědomí, co všechno díky Bohu nebo svým milovaným má, tak přece je radost se druhému odvděčit. Ne jako povinnost, co ještě musím nachystat. Ne nadarmo se říká, že nejdražší je čas. Jsem přesvědčen, že když dokážeme být nablízku tomu druhému – myslím nablízku svým srdcem, tak vlastně vše ostatní jsem už dostal a dal. Co chcete víc, než vědomí, že je někdo vaší oporou a vy můžete a chcete být oporou tomu druhému?

Za odpovědi děkuje Kateřina Čadilová

Kam o adventu a Vánocích

Vánoční dílny, průvody, trhy, nadílky

3. 12. 2016 Mikulášská nadílka a zvonkový průvod – Zámek Berchtold

3. 12. 2016 Mikulášská nadílka + tvořivé dílny restaurace Montgomery Žernovka 16.00

4. 12. 2016 Mikulášská besídka Mukařov – školní jídelna 16.00

4. 12. 2016 2. adventní pozastavení Masarykovo náměstí Říčany 17.00

8. 12. 2016 Vánoční ozdoba – výroba vánočních ozdob z korálků, Divadlo U22 Uhřetěves 15.00

10. 12. 2016 S párou na křivoklátský vánoční jarmark Praha-Smíchov – Křivoklát a zpět

11. 12. 2016 Živý Betlém zámek Berchtold

11. 12. 2016 3. adventní pozastavení Masarykovo náměstí Říčany 17.00

18. 12. 2016 4. adventní pozastavení Masarykovo náměstí Říčany 17.00

19. 12. 2016 Školní vánoční jarmark ZŠ Mukařov 15.00

23. 12. 2016 České Vánoce – vánoční obyčeje, zvyky, dobroty Masarykovo náměstí Říčany 17.00

Půlnoční mše svaté

24. 12. 2016 ve 24.00:

kostel sv. Petra a Pavla Říčany

kostel Narození Panny Marie Mnichovice

kostel sv. Andělů strážných Kostelec n. Černými Lesy

Divadelní představení

3. 12. 2016 Sobotní pohádka – Čertoviny Divadlo U22, Uhřetěves 16.30

4. 12. 2016 Benefiční představení pro seniory DIPONA, Hotel U sv. Huberta, Louňovice 16.00

10. 12. 2016 Sněhurka a sedm trpaslíků DIPONA, Hotel U sv. Huberta, Louňovice 15.00

17. 12. 2016 Hlíдали jsme Ježíška Divadlo U22, Uhřetěves 10.30

Koncerty

3. 12. 2016 Mukařovská hvězda Sokolovna Mukařov 14.00

4. 12. 2016 Adventní koncert Petry Janů divadlo U22 Uhřetěves 19.00

6. 12. 2016 Fleret – Vánoce na Valašsku, Kulturní centrum Labuť Říčany 20.00

13. 12. 2016 Vánoční koncert Říčanského komorního orchestru Kulturní centrum Labuť Říčany 19.30

15. 12. 2016 Jazzové Vánoce Kulturní centrum Labuť Říčany 19.00

17. 12. 2016 Rybova mše, Vánoční koncert zpěváků Národního divadla a divadla Karlín Sokolovna Hrusice 19.00

27. 12. 2016 Rybova mše vánoční – Sbor Státní opery Praha Kostel Nanebevzetí Panny Marie Mukařov 15.00

Výstavy

do 31. 12. 2016 Kostelecká zákoutí, stálá expozice Kostelecká umělecká keramika Muzeum hrnčířství Kostelec n. Č. Lesy

14. 12. 2016 – 1. 3. 2017 Letadla a drony – výstava leteckých modelů, včetně herny – Muzeum Říčany

25. 11. 2016 – 19. 2. 2017 Historické vánoční ozdoby Muzeum Roztoky u Prahy (Zámek)

4. 12. 2016 – 7. 1. 2017 Advent a Vánoce Muzeum lidových řemesel Kouřim

17. 11. 2016 – 30. 12. 2016 Lidové Vánoce v Polabí Skanzen Přerov nad Labem

1. 12. 2016 – 11. 12. 2016 Vánoce na Hrádku u Nechanic – netradiční prohlídka zámku

Výstava betlémů

Opakuje-li se něco počtvrté, lze hovořit o tradici. V případě výstavy betlémů v Mukařově se to nabízí téměř samo, protože tradice a Vánoce prostě patří dohromady. A krom toho, že je tradiční, je výstava betlémů každý rok ještě bohatší a zajímavější.

Letos bude vystaveno 49 betlémů, které většinou zapůjčili místní občané. V některých rodinách se jich našlo i několik. Některé jsou „klasické“, koupené hotové nebo vyrobené z papírových vystřihovánek, najdou se ale i originální a umělecká díla, atmosféru dotváří vánoční osvětlení a dekorace.

I když správně by se měly betlémy instalovat až o vánočních svátcích, naše výstava se koná v prvních dvou adventních týdnech. Je přece jasné, že na Vánoce budou všichni chtít své betlémy doma. To je totiž na betlémch nejúžasnější – každý rok nám znovu a znovu přinášejí do našich příbytků zhmotnění zázraku zrození božího dítěte a veškerou naději, kterou do něj křesťanská část lidstva vkládá.

Letos bude i několik novinek – především se výstava bude konat sice ve stejné místnosti s historickou atmosférou jako v minulých letech, tentokrát ovšem ve větším prostoru, protože knihovna se odtud nedávno odstěhovala do nedalekého Kulturního a komunitního centra v Příčné 61.

Další zajímavostí je zápůjčka raritního betlému z českých pohádek. Byl zhotoven lidovým řezbářem a spisovatelem pohádek, kašperskohorským rodákem žijícím v Pra-

ze, panem Josefem Růžičkou. V rámci své spolupráce s filmovým režisérem Zdeňkem Troškou na téma pohádkového světa dětí poskytl lidový řezbář Růžička svůj betlém českých pohádek pro výstavu Šumavské betlémy, která se konala v muzeu města Kašperské hory v předvánočním čase roku 2014.

Svým zaměřením je pohádkový betlém určitou raritou. Vyřezávané dílko, na jehož vernisáž při zahájení kašperskohorské výstavy přijal pozvání autora i režisér Zdeněk Troška, je zaměřeno na oživení znatlosti dětí z oblasti klasických českých pohádek, při kterém je upřednostněna forma soutěže.

Kdo z dětí v pohádkovém betlémě pozná nejvíce pohádkových postav, měl by být po skončení soutěže odměněn nějakou drobnou cenou.

Kašperskohorský rodák neopomněl do betlému českých pohádek ztvárnit i Ladova kocoura Mikeše a slona Bimbu. Tím získává dílo své domácí místo nejen na Kašperskohorsku, ale také zde v Ladově kraji. Rozsah dětské soutěže, její organizace a způsob ocenění vítěze je zcela ponechán na rozhodnutí ředitelky mateřské a základní školy v Mukařově.

Výstavu betlémů každoročně s velkou péčí připravuje mukařovská knihovnice paní Alexandra Jeriová za obětavé pomoci několika mukařovských občanů.

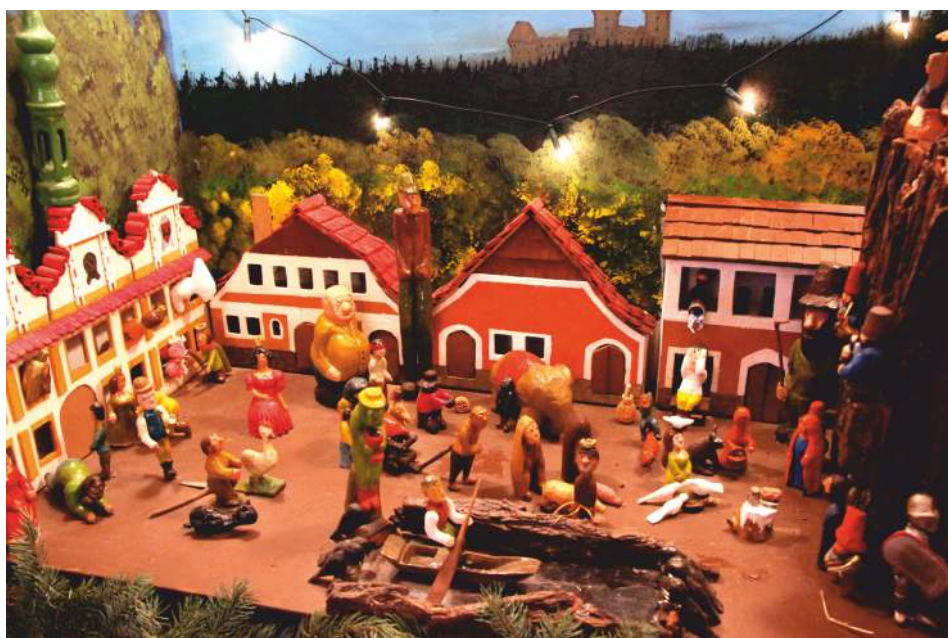
Letos bude výstava otevřena od první adventní neděle každý všední den až do 9. prosince od 13 do 17 hodin.

Kateřina Čadilová a Jaroslav Šalda
foto: Marcela Eichnerová a Kateřina Čadilová

Betlémy na letošní výstavu zapůjčili:

Alžběta Ciknerová, Marie Dušková, Marcela Eichnerová, Petra Ižáková, Martina Jakobová, Alexandra Jeriová, Jana Kalusková, Jana Markgráfová, Magda Rečková, Jaroslav Šalda, Kateřina Šavrdová, Renáta Kiara Vargová

Slovem i obrazem z naší obce

Malí hasiči na Žernovce

Dne 22. září pořádaly hasičky ze SDH Žernovka nábor dětí do kroužku Malých hasičů. Celkem se sešlo 16 dětí ve věku od 3 do 12 let. Malí hasiči se pravidelně scházejí každé pondělí v odpoledních hodinách.

Tereza Chrpová, vedoucí kroužku

Promítáme i my

Nově opravené a vybavené prostory Kulturního a komunitního centra povzbuzují fantazii k dalšímu využití. Díky zapůjčené technice jsme si vyzkoušeli i skoro opravdické „kino“ – veřejnou projekci dokumentů z nabídky projektu organizace Člověk v tísni „Promítej i ty“. Jedná se o filmy, které uspěly na festivalu dokumentů Jeden svět, a Člověk v tísni je nabízí k veřejné produkci zdarma, navíc s doprovodnými materiály.

Prvním filmem byl dokument íránsko-švédského režiséra Nimy Sarvestaniho Manželka za 50 ovcí a kratší film z produkce Člověka v tísni Tři dary.

Témata těchto ani dalších filmů v nabídce nejsou oddychová, ale zato přivádí k zamýšlení a třeba i uvědomění, že naše problémy a starosti jsou většinou pouhé banality.

Aktuální program „kino“, které zatím hraje jednou do měsíce, najdete na webové stránce www.kkcm.cz a na plakátech. Promítá se zdarma, k dispozici je i malé občerstvení (ideálně z dobrovolných příspěvků).

Kavárnička v Potkávárně

Program Kavárnička vznikl v létě minulého roku z iniciativy Evy Hegyiové ze Žernovky.

V Mukařově má už letitou tradici předvánoční setkávání seniorů, „babičky“ se scházejí i v hasičárně, ale pravidelná aktivita, která by dala dohromady aktivní lidi „třetího věku“, v Mukařově chyběla. Od září 2015 se tedy Kavárničky konají více méně pravidelně každý poslední čtvrtek v měsíci. Původně v místním pohostinství, od loňského podzimu v budově Kulturního a komunitního centra v Příčné 61, která ovšem teprve čekala na rekonstrukci.

Každá Kavárnička má nějakého hosta, který se postará o program. Velký úspěch mají povídky z dalekých cest s promítáním nebo zahrádkářská poradna Františka Polesného. V průběhu roku se tematicky zařazují i Kavárničky tvořivé.

V nově zrekonstruovaném KKCM má Kavárnička k dispozici prostory, které sice nejsou skutečnou kavárnou, ale dost se jí blíží. POTKÁVÁRNA je svépomocně vybavený prostor, kde je možné posedět i občerstvit se, a to i mimo oficiální programy, prostě kdykoli, kdy je otevřeno. Kavárničku tu najdete vždy poslední čtvrtek v měsíci (s výjimkou svátků), od 16 hodin. Konkrétní program hledejte na plakátech nebo webu www.kkcm.cz a www.mukarov-sko.cz.

Mukařovská knihovna v nových prostorách

Od října funguje Obecní knihovna Mukařov v nově zrekonstruovaných prostorách v Kulturním a komunitním centru v Příčné 61. Oproti původní jedné místnosti v budově obecního úřadu nyní knihovna využívá hned místnosti tři – dvě jsou přístupné veřejnosti a jedna slouží jako sklad a zázemí pro knihovnici. Celkem v knihovně najdete téměř 6000 svazků beletrie i naučné literatury, k dispozici jsou časopisy i veřejný internet. Velmi častými návštěvníky jsou i děti, od batolat, které se s knihami teprve seznamují, až po vášnivě čtenáře, které dosud najdeme i mezi teenagery.

Nová knihovna má ministudovnu odborné literatury, vešla se i pohodlná pohovka na přečtení časopisů na místě, případně i na surfování na internetu, protože celý objekt je pokrytý bezplatným wi-fi připojením.

Otevírací doba zůstala stejná, knihovnice paní Alexandra Jeriová se na vaši návštěvu těší v úterý odpoledne od 13 do 17 hodin a ve čtvrtek i dopoledne od 10 do 12 hodin a odpoledne od 13 do 17 hodin.

Rozsvícení vánočního stromu

Už počtvrté spojili letos své síly pracovníci obce, školy, školky a členové místních spolků a připravili všem mukařovským občanům i návštěvníkům program pro podvečer první adventní neděle.

Po zkušenostech z minulých let už každý věděl, jak na to. Obecní zaměstnanci se spolu s hasiči z Mukařova i Žernovky postarali o instalaci a ozdobení stromu a pódia, další ozdoby vyrobily i děti ze školy a školky. Také úkoly v rámci programu o nedělním odpoledni byly jasné – teplo a občerstvení dodali hasiči s vydatným příspěvím školní kuchyně a dalších dobrovolných pekařek, o tvořivý program se přičinily organizátorky Kulturního a komunitního centra a hudební program předvedly děti ze školy pod vedením paní ředitelky. K poetické atmosféře už nedílně patří i adventní světlo rozdávané v nedalekém kostele a rok od roku krásnější výstava betlémů v budově Obecního úřadu. Duchovní rozměr akcí dala promluva patera Konstantina z říčanské farnosti.

Ať už advent prožíváme jakkoli, snad pro každého je to výjimečné období roku. Je to čas, kdy je na nás příroda skoupá světlem, ale o to víc bychom ho měli vyzařovat sami. Štěstí je, že takové vyzařování je nakažlivé a šíří se tam, kde lidé dělají věci jen tak, druhým pro radost. Jako třeba o první adventní neděli u nás na návsi.

Stránku připravila Kateřina Čadilová, Mukařov-sko

foto: Milan Veselý

Jsem šťastný muž a zpěvák z leknutí

Jiřího Holoubka jsem zpodobila v jeho krásném domě, kde nad klavírem a dvěma kytarami visí na zdi zlatá, diamantová a platinová deska za prodané desky skupiny Spirituál kvintet. Rozhovor se točil kolem práce, rodiny i nadcházejících vánočních svátků.

Jirko, vím, že pocházíš z Louňovic. Odkdy bydlíš v Srbině, a jak k tomu došlo?

Příští léto to bude deset let, co jsme se sem nastěhovali. Hledali jsme i na jiných místech republiky, ale stále nás to táhlo sem. Vyrostl jsem tady, mám tu rodiče a mám to tu rád. V Louňovicích nebyla v té době na prodej vhodná nemovitost, proto jsme zakotvili tady.

Když jsme u tvé rodiny, jsou tví dva bratři také umělecky zaměření?

Oba bratři také hrají na hudební nástroje, ale není to jejich profesí. Starší bratr Ondřej je stavitel hudebních nástrojů, vyrábí především skvělé kytary a mandolíny. Mladší bratr Štěpán se zabývá vším, co souvisí se dřevem. Když je potřeba, může být truhlář nebo tesař, především je ale řezbář. Třeba na místní kamenické stezce můžete obdivovat jeho díla. Oba dva bratři mají vystudovanou uměleckoprůmyslovou školu v Praze. A já obdivuji jejich práci a talent.

Co jsi studoval ty? Vedli vás k hudbě rodiče?

Já jsem studoval vojenskou konzervatoř, obor příčná flétna. Rodiče nás k hudbě vedli a podporovali nás, i když ani jeden z nich na žádný hudební nástroj nehráje. Jako školák jsem chodil do říčanské lidušky, kde jsem se učil hrát nejdříve na zobcovou flétnu, později jsem přešel na příčnou. Nebyla to úplně moje volba, původně jsem začal s hrou na trubku. Učitelé v Říčanech ale měli pocit, že bych měl zvolit nástroj, kde využiji více své šikovné prsty. Mohl jsem si také vybrat klavír, hoboj nebo třeba klarinet. Dnes mě trochu mrzí, že jsem ne zvolil klavír, a že na něj neumím hrát lépe.

Hraješ na víc hudebních nástrojů, učíš se na ně hrát sám?

Pořádně hraju jen na příčnou flétnu a na kytaru. Jsem schopen se doprovodit na klavír, banjo, zahrát na foukací harmoniku, ale nemůžu říct, že bych tyhle nástroje skvěle ovládal. Sám jsem se učil třeba na tahací harmoniku, ale nemělo to dlouhé trvání. Jakmile člověk pochopí princip hry na několik nástrojů, na každý další už se naučí hrát snáze a rychleji. Ale času už mám na učení málo. A ten je samozřejmě ke zvládnutí jakéhokoliv nástroje zapotřebí.

Kde ses učil zpívat?

Já jsem zpěvák z leknutí. Stal jsem se jím kdysi dávno, když jsem hrál s bluegrassovou kapelou Reliéf, ve které byla naše tvorba zaměřená na vícehlasé vokály. Byli jsme celkem čtyři a každý hlas byl potřeba. Postupně jsem začal zpívat víc a učil jsem se za pochodu.

Zpěv uplatňuješ i ve známém Spirituál kvintetu, který slaví letos 56. výročí založení. Jak dlouho s nimi zpíváš a jsi stále za benjamínka?

potkat, natož si s nimi hodinu sám povídat. To je na tom to nejlepší a nikdy mě to nepřestane bavit.

U kvintetu jsem od září roku 2004, tedy už přes dvanáct let. Prvních šest let jsem byl nejmladší, ale od chvíle, kdy před pěti lety do kapely přibyl kontrabasista Pavel Peroutka, je tím benjamínkem on. Teď je to on, kdo nám nosí nástroje, čistí nám boty a připravuje svačiny. Ne, dělám si legraci, to by si od nás líbit nenechal.

Mimochodem, s Pavlem hrajeme v nejrůznějších sestavách už dvacet let, i v Jiří Holoubek Triu. Což je ale spíš takový projekt pro zábavu, který teď trochu zanedbávám. Vznikl v podstatě proto, abychom mohli s Pavlem hrát písničky, které jsme si sami napsali. A také je to vlastně souseď. Chvilí bydlel tady v Srbině asi sedmdesát metrů od nás, dnes žije ve Struhařově.

Kdy ses stal moderátorem?

Dostal jsem se k tomu vlastně šťastnou náhodou, ale je pravda, že mě moderování lákalo dlouhodobě. Už na konzervatoři jsem pravidelně uváděl třeba žakovské koncerty. Profesionálně jsem se k moderování dostal někdy v roce 2000, kdy jsem začal moderovat v Country Rádiu. Nejdříve jsem moderoval noční vysílání a pak jsem se dostal k dalším frekvencím. A dva roky jsem byl programovým ředitelem Country rádia.

Co tě na moderování nejvíc baví?

Všechno. Moderování mě baví jako komplexní disciplína a musím dokonce říct, snad to není rouhání, že v pozici moderátora se cítím lépe a jistěji, než v pozici muzikanta. Nejlepší na této profesi je, a to mluvím především o své práci pro Český rozhlas, možnost poznat a setkávat se s obrovským množstvím zajímavých a inspirativních osobností. Za jiných okolností bych takové lidi neměl ani šanci

Vídáme tě moderovat akce pořádané městem Říčany, moderuješ i jinde? Na jaké typy akcí tě zvou?

Oslovují mě města, obce, instituce i firmy. Moderuji různé městské slavnosti, festivaly, plesy a podobné společenské události. Dokonce jsem moderoval i módní přehlídku, a to není zrovna moje parketa. Ta škála je opravdu široká. Je to zas úplně jiná disciplína než moderování v rozhlasu.

Tvůj syn Tonda se už ve druhé třídě věnuje umění, hrál ve filmu, který jde příští rok do kin, po boku velkých hvězd. Máš z toho radost, nebo bys ho raději viděl v jiném oboru?

S tím uměním bych to nepřeháněl. Ale samozřejmě mě to těší, kterého tátu by to netěšilo, a především jsem rád, že dělá to, co ho baví. Tonda navštěvuje dramatický kroužek a na základě toho jsme se dozvěděli o této konkrétní příležitosti. Ve filmu Špunti na vodě Tonda hrál jednu s dětských rolí a především se musel pohybovat přirozeně před kamerou. O talentu nebo sklonech se ještě asi bavit nemůžeme. To ukáže čas. Ale obecně bych měl radost z čehokoliv, čemu by se rád naplno věnoval, pokud ho to bude bavit. Moc by se mi taky líbilo, kdyby měl manuální zručnost jako moji bratři. Tonda má velký vztah ke knížkám, básničkám, k literatuře obecně, takže může jít i tímto směrem. Ale je mu osm let, to všechno se teprve ukáže.

Blíží se Vánoce. Jak tohle období prožíváš?

Velmi hekticky. Pro kapelu znamená největší zápfah v roce, od poloviny listopadu až do 23. prosince hrajeme téměř denně na nejrůznějších místech republiky. A do toho samozřejmě rozhlas, tedy se opravdu nenudím. Ale Vánoce miluju. Má rád tu atmosféru, těším se na stromeček jako malej kluk. A jak ty dobře víš, těžko může být něco krásnějšího než Vánoce s dětmi. Mám báječnou ženu, skvělého syna, práci, kterou mám rád. Jsem šťastný muž. A právě o Vánocích si to uvědomuji ještě intenzivněji.

Děkuji za rozhovor.

Petra Batók

Jiří Holoubek je muzikant, zpěvák a moderátor. Se svou rodinou žije v Srbině. Hraje a zpívá ve skupině Spirituál kvintet, vystupuje i s vlastním projektem pod názvem Jiří Holoubek Trio. Můžete ho pravidelně slyšet na vlnách Českého rozhlasu Dvojky jako průvodce dopoledním vysíláním, nebo v pořadu Host do domu, kde zpodobila známé osobnosti. Moderuje také nejrůznější společenské a kulturní akce.

Poděkování za benefiční představení pro SDH Mukařov

V sobotu 1. října 2016 dostal náš sbor netradiční dárek. Divadelní soubor DIPONA (Divadlo Potrhých NAdšenů) vedený panem Josefem Pšeničkou sehrál pro naše členy, rodinné příslušníky a pro kamarády dvě úžasná představení: „Pět dolarů za lásku“ a „A já jsem ...kdo?“

Herecký výkon paní Evy Brůhové, pana Miroslava Voska, pana Františka Bulína a pana Josefa Pšeničky nás elektrizoval a překvapil vysokou kvalitou.

Hry byly doslova prošpikovány vtipnými dialogy, které jsou rovny představením, jež můžete shlédnout v pražských divadlech. Dlouho trvajícím aplaus vyjádřil naši spokojenost a obdiv jejich hereckému výkonu.

Chcete-li strávit čas humornými divadelními kousky, nenechte si ujít příběh „Pět dolarů za lásku“ popisující zbytečně vydané peníze za to, aby dva lidé z divoké přírody amerického středozápadu konce 19. století zjistili, že se mají, i přes mnohé každodenní sváry, stále rádi a že by už ani nedokázali bez sebe žít.

V představení „A já jsem ... kdo?“ uvidíte obraz stárnoucích manželů, které snad mimo vzpomínek nespojuje už vůbec nic. Vzpomínání je protkáno výpadky paměti ovlivněné věkem postav, o to vtipněji však

celá hra vynívá.

Děkujeme za krásný dárek k našemu výročí a spolku DIPONA přejeme hodně spokojených diváků, plné hlediště a šťastnou ruku při volbě repertoáru.

*Petr Doležel, hospodář sboru
a zastupitel za SDH Mukařov*

Další benefiční představení „Pět dolarů za lásku“ odehraje DIPONA v neděli 4. 12. 2016 od 16 hodin v hotelu U sv. Huberta v Louňovicích.

Představení bude věnováno seniorům z Louňovic, Mukařova, Srbína a Žernovky a jejich dopravu na představení zajistí Sbor dobrovolných hasičů.

Ceník inzerce

Nabízíte služby nebo jinak podnikáte v Mukařově a okolí? Právě pro vás je určena inzerce v Obecním zpravodaji pro Mukařov, Srbín a Žernovku. Zpravodaj vychází šestkrát ročně a je zdarma distribuován na všechny trvale obydlené adresy v Mukařově, Srbíně a Žernovce.

Dole uvedené ceny jsou včetně DPH. Objednávky inzerce posílejte na e-mail zpravodaj@mukarov.cz.

1/2 strany 1800,-	
1/4 strany 1000,-	1/8 strany 600,-
	1/16 400,-

Téma – voda na Žernovce

Vážení čtenáři,

Chtěla bych tímto podpořit a ocenit iniciativu OÚ Mukařov při zavedení vodovodu Region Jih do obce Žernovka.

Jako i ostatní obyvatelé Žernovky jsme se v minulosti často potýkali s nedostatkem vody z místního vodovodu i s její nedostačnou kvalitou. Podařilo se nám sice za vydatné pomoci OÚ zajistit provedení několika vrtů, které částečně vyřešily nedostatek vody, nicméně voda stále nemá oficiálně statut pitné vody, ale požárního vodovodu.

Definice pro pitnou vodu říká, že pitná voda „je zdravotně nezávadná voda, která ani při trvalém požívání nevyvolá onemocnění nebo poruchy zdraví přítomností mikroorganismů nebo látek ovlivňujících akutním, chronickým či pozdním působením zdraví osob a jejich potomstva“.

Voda, která nemá statut pitné vody a která není dostatečně a pravidelně kontrolována a případně upravována, může obsahovat množství chemikálií a mikroorganismů. Příkladem rozsáhlých skupin škodlivin (kontaminantů) jsou dnes všudy přítomné ropné látky, z nichž některé jsou toxické již v nízkých koncentracích. Podobně polycyklické aromatické uhlovodíky, které pocházejí mj. z provozu motorových vozidel i ze splachů asfaltových vozovek, jsou dnes

přítomny ve všech vodách prakticky bez výjimky. Významnou skupinou kontaminantů jsou také sloučeniny obsahující organicky vázaný chlor. Ty poškozují lidské zdraví „bezprahově“, což znamená, že poškozují zdraví v jakémkoliv, tedy i nepatrném množství. Mikrobiální znečištění může být také příčinou celé řady nemocí. Je rozeznáváno několik druhů mikroorganismů: koliformní bakterie, fekální koliformní bakterie, enterokoky, mezofilní bakterie, psychrofilní bakterie, bezbarví bičíkovci a další mrtvé a živé organizmy. První tři druhy bakterií nesmí pitná voda obsahovat vůbec. Během některých rozborů vody v Žernovce v dávné minulosti přesahovaly koliformní bakterie limit až 50x.

Problém se znečištěním vody se týká hlavně studní. Podle laboratorních rozborů většina studní nevyhovuje normě pro pitnou vodu. Naproti tomu voda z veřejných vodovodů ve vodárnách je proti různým druhům znečištění ochraňována a navíc zaručuje i stálou dodávku vody, což u našich zdrojů vody v místním vodovodu nelze říct.

Velmi proto vítáme, že se konečně dočkáme zavedení pitné vody do Žernovky a dojde pro všechny obyvatele obce ke zkvalitnění života.

MUDr. Radmila Muchová

Dobrý den všem těm, kteří tento příspěvek budou číst.

Byla jsem požádána paní Evou Hegyiovou, abych vyjádřila svůj názor na akci „Dostavba vodovodu v obci Žernovka“. Vodovod na Žernovce je léta diskutovaný problém, všeobecně známý. Za ta léta, co tady bydlím, nadělal už tolik zlých krve, kolik snad ani vody ve vodovodu neproteklo.

Ale k věci. Je jisté, že s rozvojem obce je potřeba tento problém řešit, ale ne za cenu likvidace toho, co už je na Žernovce vybudováno a co je funkční.

Mám tím samozřejmě na mysli stávající vodovod. Ten by měl být zachován, řádně zmapován a jeho funkčnost zanesena do připravované podrobné stavební dokumentace. Všechno jasně souvisí s územním plánem. V tom případě měl být prioritně řešen problém s odpadními vodami. Obávám se, že pouhý jeden doklad o vývozu žumpy ho nevyřeší. Ale řešení už kdysi našli pánové Šimek a Grossmann ve svém volebním programu a to: „Zamezit nečistotám ve městech zavedením kruhové kanalizace bez vypouštění“. Jak prosté a zároveň geniální! Co na toto téma svolat urychleně schůzi?

Elena Svobodová, Žernovka

Blahopřejeme

Významná životní jubilea v říjnu a v listopadu oslavili:

Jaroslav Domas

Josef Oundran

Miloslava Žrčíková

Anna Valdřichová

Anna Turynová

Pavel Zemen

Hana Vejražková

Petr Kačer

Kondolence

Dne 27. října 2016 nás navždy opustil ve věku 83 let pan **Čestmír Herustus**, dlouholetý člen Sboru dobrovolných hasičů Mukařov. Členem sboru byl 38 let, aktivně působil v kontrolním a finančním výboru obce a pomáhal při akcích pořádaných sborem.

Čest jeho památce.

SDH Mukařov

Kulturní a komunitní centrum Mukařov

nabízí řadu programů pro všechny věkové kategorie dětí i dospělých.

Zvláště upozorňujeme na nové programy – **Hrátky s batolátky** (pro děti od 6 do 18 měsíců) a **Hatha jógu** pro dospělé (všeho věku, ženy i muže). Více informací na www.kkcm.cz.

Hasiči připomínají

S nadcházejícími vánočními svátky, které si přejeme strávit v klidu a v pohodě, si dovoluji připomenout několik základních pravidel protipožární ochrany.

ADVENTNÍ ČAS A VÁNOČNÍ SVÁTKY

- Svíčky na adventním věnci či vánočním svícnu nikdy nenechávejte hořet bez dozoru.
- Pečlivě zvažte místo, na které zapálenou svíčku postavíte – ideální je stabilní nehořlavá podložka.
- Vždy dodržujte bezpečnou vzdálenost hořící svíčky (či prskavky) od hořlavých předmětů, jako jsou záclony, papírové ubrusy, chvojí, ubrusy...
- Pozor i na otevřené okno, ze kterého může průvan zavát záclonu směrem k ohni.
- Používáte-li na vánočním stromku elektrické svíčky, kupujte jen ty, které mají „punc“ certifikovaného výrobku.

- Pokud si zapálíte prskavky, mějte na paměti, že jde také o otevřený oheň, který nesmí být ponechán bez dozoru.

SILVESTR

- Se zábavnou pyrotechnikou manipulujte vždy dle návodu na použití a kupujte ji zásadně certifikovanou.
- Zábavnou pyrotechniku skladujte mimo dosah dětí a na místech, která nejsou v dosahu otevřeného ohně.
- Zábavnou pyrotechniku odpalujte pouze venku na volném prostranství.
- Nezapomínejte, že zábavnou pyrotechniku smí obsluhovat pouze osoby starší 18 let.

Stejná pravidla platí i pro manipulaci s balónky štěstí

Pokud se vám i přes veškerou opatrnost vymkne situace kontrole, ihned volejte hasiče prostřednictvím tísňové linky 150 nebo 112.

Robert Hegyi, starosta SDH Žernovka

Ohlédnutí za devítkovým rokem

Ptáte se asi, proč za devítkovým? Když se sečtou jednotlivé cifry v letošním letopočtu, vyjde číslo devět. A to je rok završení všeho starého a startu nového.

Příští rok budeme začínat nový devítiletý cyklus, součet cifer v letopočtu bude jedna. Tím jsme na začátku. Když se podívám kolem sebe, mezi svoje přátele, sousedy, ale i do vlastní rodiny, téměř každý se letos musel vypořádat s nějakou velkou změnou ve svém životě. Říká se, že všechno staré musí skončit nebo se změnit, aby mohlo uvolnit místo něčemu novému.

Co nového v našich obcích?

V Mukařově, na Srbíně a v Žernovce se však zrodily nové začátky už letos. Nový start měla Mukařově školka, která otevřela své brány prvního září, podařilo se získat finanční prostředky od okolních obcí v rámci smlouvy o spolufinancování přístavby školy, přes léto bylo zcela zrekonstruováno Kulturní a komunitní centrum v Mukařově, v obcích nově přibýly kontejnery na kovové obaly. Kdo se potřebuje zbavit bioodpadu, může sledovat, kdy a kam jsou pravidelně přistavovány kontejnery na jeho odložení.

V Horce se obyvatelé dočkali nového osvětlení, přibýly nové přechody pro chodce, na Žernovce se rozšířily chodníky, vyčistila se obecní studna, revitalizovala se výsadba stromů na Žernovce a v Srbíně, ve škole vznikly nové kroužky pro děti, dvakrát

jsme přivítali malé občanky obce. Příští rok se budeme mimo jiné připravovat na oslavy 700 let od vzniku obce, které budou probíhat během roku 2018. Máte-li nějaké nápady, jak oslavy podpořit, napište nám na e-mailovou adresu redakce zpravodaj@mukarov.cz nebo na adresu Obecního úřadu.

Renáta Kiara Vargová

Tradiční předvánoční setkání seniorů
neděle 11. 12. 2016 od 14 hodin
restaurace U kostela Mukařov.

Divadlo v Hotelu u sv. Huberta Louňovice:

7. 1. 2017 14.00 a 16.00 hodin Ferda Mravenec – DS Hálek Nymburk

21. 1. 2017 15.00 hodin Vílí poklad – premiéra DiPoNa Mukařov

28. 1. 2017 15.00 hodin Vílí poklad DiPoNa Mukařov